

Stk. 3. Medfører Tilskadekomsten en blivende Forringelse af Arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog paa Grund af samme afskediges, forholdes der i Overensstemmelse med Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 med senere Ændringer og de sig dertil sluttende Bestemmelser vedrørende statsansatte.

Stk. 4. Hvis Tilskadekomsten derimod medfører, at Tjenestemanden maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til Alder og Tjenestetid i Pension $\frac{2}{3}$ af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt, eventuelt af den i § 54, Stykke 4, ommeldte Pensionsindtægt, for saa vidt Betingelserne for Pensionens Beregning efter denne Bestemmelse er til Stede.

Stk. 5. Lige med Tilskadekomst regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Tjenesten eller de Forhold, hvorunder denne foregaar, og medfører U tjenstdygtighed.

Stk. 6. Udelukket fra Behandling efter nærværende Paragraf er Tilskadekomst, som den paagældende Tjenestemand selv har hidført med Forsæt. Har han ved grov Uagtsomhed eller ved synlig Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Tilskadekomsten, kan Ministeren bestemme, at Pensionen efter denne Paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 7. Ingen kan gøre Krav paa Behandling efter foranstaaende Regler, medmindre han snarest muligt efter, at Tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

Stk. 8. Bestemmelserne i § 40 i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 med senere Ændringer berøres ikke af denne Lov.

Bemærkninger til § 57.

Man har taget under Overvejelse, hvorvidt der burde indføres en Graduering af den i Tjenestemandslovens § 57 hjemlede kvalificerede Pension paa Grund af Tilskadekomst ved Tjenestens Udførelse, saaledes at denne Pension beregnedes som et vist Procent-Tillæg til den ordinære Pension, opgjort under Hensyn til, om Tilskadekomsten medførte en større eller mindre Uarbejdsdygtighed i det almindelige Erhverv.

Man har i den Anledning hos Arbejderforsikringsraadet søgt Oplysning dels om, efter hvilke Regler Raadet bestemmer Graduering af Invaliditet og med hvilken Procent, dels om de nærmere Regler med Hensyn til Forældelse af Kravet paa Erstatning for Invaliditet.

Ved de fra Raadet modtagne Oplysninger er man blevet bekendt med, at der er en nøje Sammenhæng mellem Beregningen af Pensionen fra Staten og Erstatningen for Invaliditet, idet den tilskadekomne og dennes efterladte, saafremt der tilkommer disse Pension eller anden aarlig Ydelse fra Staten, kun har Krav paa det Beløb, hvormed Invaliditetserstatningen overstiger Værdien af den Del af Pensionen eller den særlige Ydelse, der er tilvejebragt for Statens Midler.

Den Besparelse, der eventuelt vilde kunne opnaas ved den paatænkte Graduering af Tilskadekomstpension, vil altsaa kunne medføre, at den paagældende paa anden Maade faar Erstatning af Staten. Dertil kommer, at Forholdet ved en ny Ordning vil blive betydelig mere kompliceret end nu. Endvidere maa det tages i Betragtning, at den nugældende Ordning giver Tjenestemændene en vis Tryghed under Udførelsen af deres Tjeneste, hvilket ikke er uden Betydning for Varetagelsen af Tjenester, der er forbundet med en vis Risiko.

Man har saaledes efter nærmere Overvejelser ment ikke at burde foreslaa nogen Forandring i Hovedreglen i § 57, nemlig at den, der paa Grund af Tilskadekomst ved Tjenesten maa afskediges, faar $\frac{2}{3}$ af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt i Pension. Der er kun foreslaaet en Omredigering af Paragraffen, saaledes at denne